

паждали на земля-тъ. Въ сегашно-то время, исто-то правятъ всички-тъ вѣрны по сознание на свое-то недостойнство и глѣбоко благоговѣніе къмъ величіе-то Божіе.

По прочитанье-то на пареміи-тъ, пѣхъ се четири умилителны стихове, избранны отъ 140-й-тъ псаломъ.

1) Да исправится молитва моя, яко кадило предъ Тобою; въздѣяніе руку моею — жертва вечерняя.

2) Господи! възвахъ къ Тебѣ, услыши мя; вонми гласу моленія моего: внигда въззвати ми къ Тебѣ, услыши мя Господи.

3) Положи, Господи, храненіе устомъ моимъ, и дверь огражденія о устнахъ моихъ.

4) Неуклони сердце мое въ словеса лукавствія нещевати вины о грѣсѣхъ.

Доколѣ ся пѣе всѣкій отъ тѣхъ стихове, въ православнѣ-тъ и единокръвнѣ намъ русѣ, вси, колько ся нахождѣтъ въ църквѣ стоейки на колѣна, моляхъ Богу; Само предстоятель-тъ или священникъ-тъ не преклонява колѣна и стоейки возноси Богу кадило съ дыманье отъ енциамъ. Тойчасъ пѣвецъ-тъ като допѣе първый-тъ стихъ, десный-тъ ликъ (клиросъ, хоръ) отъ колѣна-та става и повторява истій-тъ първый стихъ, и заедно съ десный-тъ ликъ всички права-та страна на народъ-тъ подигаея на ноги, а лѣвата продължава да стои колѣннички.

Кога пѣхъ второй-тъ стихъ пѣвцы-тъ, кои-то стоѣтъ срѣщу царски-тъ двери среди міряне-тъ, пакъ вси-тъ, освѣтъ настоятель-тъ, присѣдѣющы въ църквѣ-тъ стоѣтъ колѣннички. Слѣдъ това вече лѣвый-тъ ликъ става и пѣе пѣснѣ-тъ, да исправится молитва моя..., и заедно съ лѣвый-тъ ликъ и лѣва-та страна на богомольцы-тъ въ църквѣ-тъ, десна-та колѣннички ся моли. Съ таковъ начинъ раздѣляея и разнообрази пѣніе-то на тѣхъ стихове. Десный-тъ и лѣвый-тъ ликъ, десна-та и лѣва-та страна съ рядъ пѣхъ и съ рядъ непремѣнно преклонявѣтъ колѣна или стоѣтъ при пѣніе-то.

За что пѣвецъ или пѣвцы изливѣтъ да пѣхъ тѣхъ четири стихове предъ царски-тъ двери по среди міряне-тъ? и за что едни міряне заедно съ десный-тъ, а другій съ лѣвый-тъ ликъ непремѣнно вставѣтъ кога пѣе ликъ-тъ: да исправится молитва моя?

Пѣвцы-тъ среди народъ-тъ, кои-то пѣхъ горѣченны-тъ стихове, замѣнявѣтъ и представлявѣтъ отъ свои си странѣ общество-то на молящи-тъ ся міряне, кои-то дѣйствительно вси пѣли въ църквѣ-тъ. Въ първобытны-тъ времена на Христовѣ-тъ Църквѣ, пѣвцы-тъ неся отдѣлявали отъ народъ-тъ; а вси, колько-то дохождали да ся молятъ, ставали, тѣ да речемъ, единъ големъ ликъ, и вси или изобио какъ бы съ едни уста, или като ся раздѣляли на двѣ части, образовали два ликовѣ големи отъ двѣ-тъ страни и по премѣнѣ възхваляли Господъ и